

فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی

دوره ۱۶، شماره ۶۰ پاییز ۱۴۰۳-۱۱

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری در
کودکان دبستانی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۳، تاریخ دریافت نسخه نهایی: ۱۴۰۳/۵/۳۰ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۶/۸

نوع مقاله: علمی - پژوهشی

فهیمه انصاری زاده^۱ و محمدرضا کرامتی^۲

چکیده

مروء ادبیات نشان می‌دهد توسعه مهارت‌های رهبری دانشآموزان از طریق رویکردهای فعال یاددهی-یادگیری نظری یادگیری مشارکتی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. این مطالعه آمیخته قصد دارد چگونگی پرورش مهارت‌های رهبری دانشآموزان در محیط یادگیری مشارکتی را مورد واکاوی قرار دهد. ابتدا ۳۹ سنت علمی بر اساس روش سندلوسکی و باروسو بررسی شده و داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس تی کدگذاری شده است. بهمنظور توسعه داده‌ها از گروه‌های کانونی استفاده شده و الگوی به دست آمده از دو مطالعه کیفی از طریق تحلیل عاملی تأییدی ارزیابی شده است. نتایج مدل معادلات ساختاری و نرم‌افزار لیزول نشان داد الگو از برآنش لازم برخوردار است. یافته‌ها نشان داد وابستگی درونی مشیت و متقابل به عنوان یکی از عناصر یادگیری مشارکتی مهارت گوش دادن، احترام به دیگران، همکاری، ارتباط، مقبولیت و همدلی را تقویت می‌کنند. مستولیت‌پذیری به عنوان دومین عنصر، مهارت اعتماد به نفس، عزت نفس، رعایت حقوق دیگران را بهبود می‌بخشد. مهارت بین فردی در توسعه مهارت‌های تعاملی و ارتیاطی نقش دارد و مهارت حل مسئله، حل تعارض، هدایت و هوشیاری گروهی را در دانش آموزان توسعه می‌دهد. همچنین تعامل به عنوان چهارمین عنصر مهارت برقراری ارتباط و حل مسئله را بهبود می‌بخشد. نتایج می‌تواند ضمن افزایش تمایل معلمان به استفاده از رویکرد یادگیری مشارکتی، سیاست‌گذاران آموزشی را ترغیب کند تا محتوای درسی را با تمرکز بر این رویکرد تنظیم کنند و در طراحی سرفصل دوره‌های آموزش معلمان این رویکرد را مورد توجه قرار دهند.

وازگان کلیدی: یادگیری مشارکتی، گروه‌های کانونی، مهارت‌های رهبری، مدارس ابتدایی، فراترکیب، معادلات ساختاری.

پریال جامع علوم انسانی

۱. دانش آموخته دکترای مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی قم، قم، ایران.

۲. نویسنده مسئول: استاد دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

mkeramaty@ut.ac.ir

<https://orcid.org/0000-0001-7934-5471>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Designing and validating a cooperative learning model in order to develop

Journal of Career & Organizational Counseling

Vol 16, No 60, Autumn 2024, 11-36

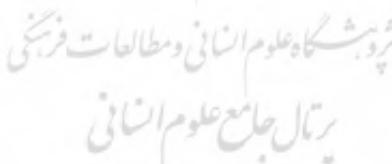
Designing and validating a cooperative learning model in order to develop leadership skills in primary school children

Fahimeh Ansarizadeh (Ph.D Graduate)¹ & Mohammad Reza Keramati (Ph.D)^{r*}

Abstract

The literature review highlights a gap in research regarding the development of students' leadership skills through active teaching-learning approaches, particularly cooperative learning. This combined study seeks to investigate the methods for fostering students' leadership abilities within a cooperative learning environment. Initially, 39 scholarly works were analyzed using Sandelowski and Barroso's method, and the data were coded using Atlas.ti software. To further enrich the data, focus groups were conducted, and the patterns identified in two qualitative studies were subjected to confirmatory factor analysis. The results obtained from the structural equation model and Lisrel software indicated that the model exhibited a satisfactory fit. The findings revealed that positive and mutual interdependence, a key element of cooperative learning, enhances students' listening skills, respect for others, cooperation, communication, acceptance, and empathy. Similarly, responsibility, as another essential element, contributes to the development of self-confidence, self-esteem, and respect for others' rights. Furthermore, interpersonal skill development plays a crucial role in enhancing interactive and communication skills, as well as fostering problem-solving, conflict resolution, leadership, and group awareness skills in students. Finally, interaction, the fourth element, was found to improve communication and problem-solving skills. This study's outcomes have the potential to increase educators' willingness to adopt cooperative learning approaches, prompt educational policymakers to align lesson content with this approach, and influence the design of teacher training programs.

Keywords: Cooperative learning, focus groups, leadership skills, primary school, meta-synthesis, structural equations.

1 . Ph.D. Graduate Educational Management, Islamic Azad University, Qom, Iran.

2 . Corresponding Author: Professor, Faculty of Psychology and Education,
University of Tehran, Tehran, Iran.

mkeramati@ut.ac.ir

<https://orcid.org/0000-0001-7934-5471>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقدمه

توانایی برقراری ارتباط، حل مسئله، همکاری و تفکر انتقادی از مهارت‌های رهبری قرن بیست و یکمی است که انتظار می‌رود مدارس آن‌ها را آموزش دهند تا دانشآموزان را قادر سازند به طور مؤثرتری با چالش‌ها روپردازی شوند (اوجی و اوگبوانی^۱، ۲۰۱۸؛ آووفلا^۲، ۲۰۱۹). متأسفانه سبک‌های آموزشی سنتی قادر به پرورش این مهارت‌ها نیستند (اولابی و آووفلا^۳، ۲۰۱۹). به همین دلیل امروزه بسیاری از معلمان در جستجوی راه حل‌هایی هستند که یادگیری فعال را گسترش دهند (هرمان، ۲۰۱۳). یادگیری فعال رویکردهای مختلف یاددهی-یادگیری را پوشش می‌دهد (کار، پالمر و هیگل^۴، ۲۰۱۵). یادگیری مشارکتی یکی از این رویکردهاست که می‌تواند جایگزین مناسبی برای روش‌های سنتی باشد (ون رایزین و رزث^۵، ۲۰۲۱؛ فرگوسن-پاتریک^۶، ۲۰۲۰) در قالب گروه‌های کوچک ناهمگون (لوس^۷، ۲۰۲۲) برای ساخت دانش مشترک با یکدیگر کار کنند (لی و یانگ^۸، ۲۰۲۳؛ گیلیس و بویل^۹، ۲۰۰۸).

این رویکرد که براساس نظریه همبستگی متقابل اجتماعی بنashده در برگیرنده پنج عنصر کلیدی است: وابستگی متقابل مثبت، تعامل چهره به چهره، مسئولیت‌پذیری فردی، مهارت‌های بین فردی و پردازش گروهی (جانسون و جانسون^{۱۰}، ۲۰۰۹). این مؤلفه‌ها موجب می‌شوند دانشآموزان از طریق تعامل و همکاری مهارت‌های رهبری نظیر (لوپزل-کلو ییتدیویلیگنو سامبس^{۱۱}، ۲۰۲۴)، افزایش انگیزه یادگیری (فرخی علمداری و غنی^{۱۲}، ۲۰۲۲)، مهارت‌های شناختی، اجتماعی و عاطفی خود را ارتقا بخشنند (جانسون و جانسون، ۲۰۰۸).

-
- پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی*
پرتاب جلد علوم انسانی
1. Orji & Ogbuanya
 2. Olabiyi & Awofala
 3. Herrmann
 4. Carr, Palmer & Hagel
 5. Van Ryzin & Roseth
 6. Kimmelman & Lang
 7. Ferguson-Patrick
 8. Loes
 9. Lee & Yang
 10. Gillies & Boyle
 11. Johnson & Johnson
 12. López-Cuello Uitdewilligen & Sambeth
 13. Fakhri, Alamdari & Ghani

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

در محیط یادگیری مشارکتی زمینه‌های لازم برای تقویت مهارت حل مسئله (بارنز^۱، ۲۰۲۰؛ کانسوی^۲، ۲۰۱۷)، اعتمادسازی و مدیریت تعارض (جانسون، جانسون و اسمیت، ۲۰۱۴؛ ماریاپان، خیرانی و چانتیران^۳، ۲۰۲۲)، مسئولیت‌پذیری (گیلیس و نیکولس، ۲۰۱۵) و عزت نفس دانش آموزان فراهم می‌شود (گیلیس و بویل، ۲۰۰۸؛ کراماتی و گیلیس^۴، ۲۰۲۲) و دانش آموزان ترغیب می‌شوند تا به یکدیگر گوش دهند (مالان^۵، ۲۰۲۱)، به یکدیگر احترام بگذارند (تیورینا، شوچوک، کریوکووا، لوکاشچوک و ساویشچنکو^۶، ۲۰۲۲؛ چانگ و کانگ^۷، ۲۰۱۲). و ارتباطات بین فردی و بین گروهی خود را تقویت کنند (جانسون و جانسون، ۲۰۱۸؛ تروساس، جیاناکاس، اسگوروپولو، و وویاتزیس^۸، ۲۰۲۳؛ گارسیا و پریوادو^۹، ۲۰۲۳).

گرچه یادگیری مشارکتی در سطوح مختلف آموزش (هرمان، ۲۰۱۳) از مهدکودک تا دانشگاه (گیلیس و بویل، ۲۰۰۸) قابلیت کاربرد دارد، اما کاربرد آن در مدارس ابتدایی از محبوبیت خاصی برخوردار است (اسلاوین^{۱۰}، ۲۰۱۵). زیرا اجرای آن در مدارس ابتدایی هوش هیجانی و سازگاری دانش آموزان با تغییرات را بهبود می‌بخشد (کارلوس تورگو سیخو، کابالرو گارسیا و لورنزو لاما^{۱۱}، ۲۰۲۱) و با توجه به قدرت حافظه دانش آموزان در این مقطع جلوی یادگیری حفظی و طوطی‌وار را می‌گیرد و زمینه را برای درک بیشتر و یادگیری عمیق‌تر فراهم می‌سازد (چودوری و پاتنیک^{۱۲}، ۲۰۲۰).

گسترش این رویکرد در سطح مدارس ابتدایی می‌تواند دانش آموزان را برای تبدیل شدن به شهروندی مسئولیت‌پذیر آماده کند (کراسبی^{۱۳}، ۲۰۱۶) و به آن‌ها فرصت دهد تا رهبری کردن را به عنوان یکی از مهارت‌های ضروری قرن بیست و یکم در کلاس درس تمرین کنند (لی و کیم^{۱۴}، ۲۰۲۱). بنابراین فراهم کردن شرایط برای تمرین مهارت‌های رهبری در کلاس‌های درس می‌تواند به عنوان یکی از مأموریت‌های مهم مدرسه در قرن حاضر در نظر گرفته شود. در این

-
1. Barnes
 2. Cansoy
 3. Mariappan, Khairani & Chanthiran
 4. Keramati & Gillies
 5. Malan
 6. Tyurina, Shevchuk, Kriukova, Lukashchuk & Savishchenko
 7. Chong & Kong
 8. Troussas, Giannakas, Sgouropoulou & Voyatzis
 9. Garcia & Privado
 10. Slavin
 11. Carlos Torrego-Seijo, Caballero-García & Lorenzo-Llamas
 12. Choudhury & Pattnaik
 13. Crosby
 14. Li & Kim

زمینه برخی از مطالعات انجام شده نشان داده‌اند مدارس ابتدایی باید به مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان توجه کنند و برنامه‌های آموزشی مناسبی را اجرا کنند تا آن‌ها را در این زمینه توسعه دهند. یافته‌های پتر^۱ (۲۰۲۲) آشکار کرد که روش‌های تدریس سنتی برای کمک به دانش‌آموزان در توسعه مهارت‌های قرن ۲۱ کافی نیستند، اجرای رویکرد یادگیری مشارکتی، منجر به توسعه مهارت‌های رهبری از جمله تفکر انتقادی، ارتباط مؤثر، تصمیم‌گیری و کار گروهی در دانش‌آموزان شده است. در پژوهش دیگری توسط چن^۲ (۲۰۱۹) با عنوان مطالعه موردی در مورد توسعه مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان از طریق فعالیت‌های کار گروهی، نتایج نشان داد بر اساس داده‌های جمع‌آوری شده، توافق می‌شود که رهبری را می‌توان از طریق شرکت در فعالیت‌های آموزشی کار تیمی در کلاس‌ها پرورش داد. اعتقاد بر این است که با بهره‌گیری از رویکردهای مناسب می‌توان این مهارت‌ها را پرورش داد (هشام الدین و شکور^۳، ۲۰۲۱). اما سؤال اساسی این است که چگونه می‌توان این مأموریت مهم را انجام داد. معلمان به عنوان مهم‌ترین بازیگران صحنه می‌توانند نقش مهمی در پرورش رهبران آینده که دانش‌آموزان امروز هستند ایفا کنند (اویخانو، زینولینا، پشمایف و آنسووا^۴، ۲۰۲۲). آن‌ها برای انجام این مأموریت مهم، می‌توانند به تدریج خود را از روش‌های سنتی جدا کنند (کراسبی، ۲۰۱۶)، محیط‌های یادگیری غیررسمی و دوستانه‌تری را برای دانش‌آموزان فراهم کنند (بکرز، وندر وورد و دیولف^۵، ۲۰۱۶) و فرهنگ کار گروهی را به صورت آگاهانه و نظاممند در کلاس درس گسترش دهند (چن، ۲۰۱۹). معلمان همچنین می‌توانند دانش‌آموزان را در فعالیت‌های آکادمیک درگیر کنند و زمینه‌های مناسبی را برای تمرین مهارت‌های رهبری در آنان فراهم سازند (سیویورک، سارینن، لاینما و لتینن^۶، ۲۰۱۲).

علیرغم اینکه مطالعات قبلی اثرات مثبت یادگیری مشارکتی را بر کیفیت یادگیری (جانسون و جانسون، ۲۰۱۸) و محیط یادگیری (کرامتی و گیلیس، ۲۰۲۲؛ فرگوسن پاتریک، ۲۰۲۰) بر جسته کرده‌اند اما به ندرت نقش این رویکرد را در پرورش مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی مورد توجه قرار داده‌اند. مطالعه حاضر در صدد است تا ضمن پر کردن این شکاف تحقیقاتی، نتایج مطالعات قبلی را نیز گسترش دهد. افرون براین از آنجایی که دانش‌آموزان دوره ابتدایی می‌توانند به صورت بالقوه رهبران آینده باشند، تمرین مهارت‌های رهبری در دوران کودکی

1. Petre
2. Chen
3. Hishamuddin & Shukor
4. Uaikhanova, Zeinulina, Pshembayev & Anesova
5. Beckers, Van der Voordt & Dewulf
6. Siewiorek, Saarinen, Lainema, & Lehtinen

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی با تکیه بر رویکرد یادگیری مشارکتی می‌تواند آن‌ها را برای رهبری در سازمان‌ها در بزرگسالی آماده نماید. بنابراین در مطالعه حاضر سعی شده است از طریق پاسخگویی به سؤالات زیر الگوی از یادگیری مشارکتی را پیدا کنیم که بتواند این مهارت‌ها را در دانش‌آموزان دوره ابتدایی پرورش دهد:

سؤال اول پژوهش: الگوی یادگیری مشارکتی به منظور توسعه مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی کدام است؟

سؤال دوم پژوهش: نتایج اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور توسعه مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی چگونه است؟

روش پژوهش

این پژوهش آمیخته شامل دو بخش کیفی و کمی است. در بخش کیفی با استفاده از روش فراترکیب که بر دیدگاه سندلوسکی و باروسو^۱ (۲۰۰۷) است، داده‌ها جمع‌آوری شدند، برای تکمیل، اصلاح و گسترش نتایج، از گروه‌های کانونی استفاده شد و در نهایت نتایج دو مطالعه کیفی با یکدیگر ترکیب شده است (مورس آ، ۲۰۰۳).

برای پاسخگویی به سؤال اول پژوهش، کلیه مقالات منتشرشده با استفاده از کلیدواژه‌های نظری توسعه مهارت‌های رهبری، یادگیری مشارکتی، کارگروهی و یادگیری تعاملی بررسی شدند و در فرآیند بررسی از جستجوگرهای مانند گوگل اسکالرز، اسپرینگر، ساینس دایرکت، اسکوپوس، پروکوپیست، امرلدبیج، و اریک استفاده شد. معیارهای پذیرش مقالات عبارت بود از:

زبان پژوهش: انگلیسی

زمان اجرای پژوهش: ۲۰۰۲-۲۰۲۲

نوع پژوهش: کمی، کیفی و آمیخته

نوع مجله: نمایه شده در پایگاه‌های Scopus و WOS

عنوان، چکیده و محتوای مقالات مورد بازبینی قرار گرفتند و برای ارزیابی و انتخاب آن‌ها از برنامه مهارت‌های ارزیابی (CASP) استفاده شد تا دقت، اعتبار و اهمیت مقالات مشخص شود. به هر مقاله امتیازی بین ۱ (ضعیف) تا ۵ (عالی) داده شد. سپس هر یک از مقالات طبق مجموع امتیاز کسب شده در پنج طبقه عالی (۴۱-۵۰)، خیلی خوب (۳۱-۴۰)، خوب (۲۱-۳۰)، متوسط (۱۱-۲۰)، ضعیف (۰-۱۰) دسته‌بندی شدند. مقالاتی که امتیازشان پایین‌تر از ۲۰ بود از فرایند

1. Sandelowski & Barroso

2. Morse

پژوهش خارج شدند. در نهایت، از بین ۵۲۰۰ مقاله شناسایی شده ۳۹ مقاله انتخاب شدند (جدول ۱). پس از مطالعه دقیق مقالات منتخب، نتایج با استفاده از نرم افزار Atlas/ti تحلیل و کدگذاری شدند.

به منظور تکمیل و گسترش نتایج و همچنین روایی داده های حاصل از مطالعه فراترکیب از روش گروه های کانونی استفاده شد. در گروه های کانونی ۹ نفر از متخصصان تعلیم و تربیت در ۶ جلسه شرکت کردند و هر جلسه حدود ۶۰ دقیقه طول کشید. شرکت کنندگان در مصاحبه گروه کانونی دارای شرایط زیر بودند:

۱. معلم مدارس ابتدایی بودند و علاوه بر اینکه درس یاددهی - یادگیری را با رویکرد مشارکتی در کلاس درس دانشگاه تجربه کرده بودند در کارگاه تخصصی یادگیری مشارکتی نیز شرکت کرده بودند و در عمل نیز رویکرد یادگیری مشارکتی را در کلاس درس شان اجرا می کردند.
۲. میانگین سنی مشارکت کنندگان ۲۸ سال بود و در محدوده سنی ۲۶ تا ۳۰ سال قرار داشتند.

۳. مشارکت کنندگان ۵ تا ۱۰ سال سابقه تدریس داشتند.

۴. چهار نفر از اعضاء شرکت کننده در مصاحبه گروه کانونی مرد و ۵ نفر زن بودند.
۵. چهار نفر از مشارکت کنندگان دارای مدرک دکتری تعلیم و تربیت و ۵ نفر دارای مدرک کارشناسی ارشد تعلیم و تربیت بودند.

مراحل انجام کار در جلسات سازماندهی شده گروه های کانونی به صورت زیر بود: ابتدا مواردی مانند هدف برگزاری، علت اجرای گروه های کانونی، اطلاعات مورد نیاز، موضوع مورد مطالعه و گزارش از روند مراحل فراترکیب و نتایج حاصله، و همچنین معیارهای انتخاب شرکت کنندگان مشخص شده است. سپس پژوهشگران با در اختیار قرار دادن یافته های حاصل از فراترکیب، خواستار بحث و تبادل نظر پیرامون یافته های به دست آمده از فراترکیب شدند. پژوهشگران در طول جلسه، نکات کلیدی، مفاهیم جدید پیشنهادی و ارتباط مؤلفه ها با مهارت های رهبری را نتبرداری می کردند و پس از جلسه با همفکری یکدیگر و براساس توافقات ایجاد شده در گروه های کانونی الگوی اولیه به دست آمده از مطالعه فراترکیب را اصلاح و تکمیل می کردند.

در بخش کمی از مدل یابی معادلات ساختاری استفاده شد و پس از ترسیم مدل اندازه گیری برای متغیر یادگیری مشارکتی، تحلیل ها از طریق نرم افزار لیزرل انجام گرفت. براساس نتایج دو مطالعه کیفی پرسشنامه ای در بخش کمی طراحی شد و روایی آن توسط صاحب نظران تعلیم و تربیت مورد تأیید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ ۹۲٪ را نشان داد. تحلیل

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی عاملی تأییدی شواهد لازم را برای تأیید نمره‌های حاصل از پرسشنامه فراهم ساخت و میزان برازش الگوی مورد انتظار را در حد مطلوبی نشان داد.

جامعه آماری در بخش کمی ۳۰۰ نفر از معلمان دوره ابتدایی شهر تهران که در کارگاه‌های آموزشی یادگیری مشارکتی شرکت کرده بودند، و در عمل نیز این رویکرد را در کلاس درسشان اجرا می‌کردند. از این تعداد، بر اساس، جدول مورگان، تعداد ۸۰ نفر از معلمان به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. این نمونه‌گیری، بدین جهت مورد استفاده قرار گرفته است که طبقات مختلفی از معلمان در این دانشگاه حضور دارند. ۴۲ نفر (۵۲/۵) زن و ۳۸ نفر (۴۷/۵) مرد هستند. همچنین ۵۷ نفر (۷۱/۳) از پاسخ‌دهندگان مدرک دکترای تعلیم و تربیت و ۲۳ نفر (۲۸/۷) دارای مدرک کارشناسی ارشد در رشته تعلیم و تربیت بودند.

جدول ۱. جزییات مقالات منتخب پژوهش

کد مقاله	نویسنده	سال انتشار	کد مقاله	نویسنده	سال انتشار	سال انتشار	کد مقاله	نویسنده	سال انتشار
۱ م	دمیر	۲۰۲۲	۲۱ م	آلماجد و همکاران	۲۰۱۶				
۲ م	اوایخانو و همکاران	۲۰۲۲	۲۲ م	کندلر و همکاران	۲۰۱۵				
۳ م	سیوم و مولا	۲۰۲۲	۲۳ م	گیلیس	۲۰۱۴				
۴ م	تبورینا و همکاران	۲۰۲۲	۲۴ م	بومن	۲۰۱۴				
۵ م	کرامتی و گیلیس	۲۰۲۲	۲۵ م	لعل	۲۰۱۳				
۶ م	کرامتی و گیلیس	۲۰۲۱	۲۶ م	اوغورلو و امیر	۲۰۱۳				
۷ م	کرامتی و گیلیس	۲۰۲۱	۲۷ م	ابراهیم	۲۰۱۲				
۸ م	ورشا و همکاران	۲۰۲۱	۲۸ م	لعل و قدسی	۲۰۱۲				
۹ م	کارلوس تورگو- سیخو و همکاران	۲۰۲۱	۲۹ م	لعل و لعل	۲۰۱۲				
۱۰ م	ریورا بروز و همکاران	۲۰۲۱	۳۰ م	چانگ و کانگ	۲۰۱۲				
۱۱ م	آنتونیو خوزه مورنو و همکاران	۲۰۲۰	۳۱ م	دوپنبرگ	۲۰۱۲				
۱۲ م	ولینگر و سوپانک	۲۰۲۰	۳۲ م	لعل و همکاران	۲۰۱۲				
۱۳ م	هولوویچ	۲۰۲۰	۳۳ م	امیریان و همکاران	۲۰۱۱				
۱۴ م	ولدمن	۲۰۲۰	۳۴ م	لیندنسی	۲۰۱۰				

کد مقاله	نویسندها	سال انتشار	کد مقاله	نویسندها	سال انتشار
۱۵ م	سیسن و همکاران	۲۰۱۹	۳۵ م	گیلیس و بویل	۲۰۱۰
۱۶ م	کاراگیانی و همکاران	۲۰۱۸	۳۶ م	اردم	۲۰۰۹
۱۷ م	غفرون و ارماتی	۲۰۱۸	۳۷ م	گیلیس و همکاران	۲۰۰۷
۱۸ م	اربیل و کوجاباش	۲۰۱۸	۳۸ م	آشمان و گیلیس	۲۰۰۳
۱۹ م	رابگی	۲۰۱۸	۳۹ م	وینمن و همکاران	۲۰۰۲
۲۰ م	لراز و همکاران	۲۰۱۷			

نتایج

مطالعه کیفی: فراترکیب و گروههای کانونی

در پاسخ به سؤال اول پژوهش، مبنی بر الگوی یادگیری مشارکتی به منظور توسعه مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی، ۴ مقوله اصلی، ۸ فرعی، ۱۷ مفهوم در زمینه یادگیری مشارکتی و ۱۶ مهارت رهبری به دست آمد (جدول ۲).

جدول ۲. مقوله اصلی، فرعی، مفاهیم طبقه‌بندی شده یادگیری مشارکتی به منظور توسعه مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان

اصلی	فرعی	مفهوم عناصر	منبع	مفهوم رهبری	منبع	منبع	منبع
(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	(۶)	(۷)	(۸)
پاسخگویی	پذیرش	آنکن	چشم	نمودار	زیست	زیست	زیست
مشهود	پذیری	پذیری	پذیری	پذیری	پذیری	پذیری	پذیری

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

اصلی	فرعی	مفاهیم عناصر	منبع	مفاهیم رهبری	منبع	منبع	منبع	منبع
جهانی	رهبری	ارتباط زیستی	داشت	یادگیری افکار	تسهیم داشت	روز رو	همکاری	تعهد
مهارت‌های بین‌المللی	ارتباطی	دانش آموختن با زبان	پیشرونده	یادگیری خود	(۳۸-۲۸)	(۱۳-۰-۱۰-۲۹)	یادگیری ریگران	جنود ارزشی
عامل	پیشرونده	روز رو	روز رو	یادگیری برتری	(۳۷-۲۵-۲۷)	(۲۸-۲۹-۳۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)
دانش	تسهیم داشت	دانش آموختن با زبان	همکاری	یادگیری خود	(۳۷)	(۳۷-۳۹-۴۳)	(۳۷-۳۹-۴۳)	(۳۷-۳۹-۴۳)
متخصصین	روز رو	روز رو	تعهد	یادگیری رهبری	(۳۸)	(۱۳-۰-۱۰-۲۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)
اعتدال‌بدینفس	تعهد	تعهد	تعهد	جنود ارزشی	(۴)	(۲۸-۲۹-۳۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)	(۲۸-۲۹-۳۹)

اصلی	فرعی	مفاهیم عناصر	منبع	مفاهیم رهبری	منبع	منبع
ارتباط بین معلم و دانش-	اموزان	(۳۸-۳۵-۲۵)	تعامل	(۶-۱-۵-۲۰)	(۲۴-۲۸-۲۹-۲۶)	(۷-۱-۵)
کاریزی	بیان	(۱۲-۴-۱-۲)	تعامل	(۲۹-۲۵-۲۰)	(۲۵-۲۶-۲۵)	(۹-۱-۵-۱۲)
مهارت اجتماعی	پردازش گروهی	(۳-۳۹-۳۷-۳۹)	گل مسئله	نظر فنی	نظر متخصصین	(۰-۱-۱-۱)
وابستگی درونی وابستگی متقابل	اعتماد متقابل	(۳۷-۲۸-۲۵)	گوش دادن	اعتراض	نظر فنی	(۳-۷-۱-۷)
احترام متقابل	نظر متخصصین	(۳۷-۲۸-۲۵)	گوش دادن	اعتراض	نظر فنی	(۱-۳-۴-۲۱)

اصلی	فرعی	مفاهیم عناصر	منبع	مفاهیم رهبری	منبع	منبع	منبع
صمیمیت			(۱-۶)	تئوری	تئوری	تئوری	(۱-۲)
وابستگی			(۱-۷)	پذیرش	پذیرش	پذیرش	(۱-۸)
دروني			(۱-۸)	همکاری	همکاری	همکاری	(۱-۹)
ثبت			(۱-۹)				
رقبابت کمتر			(۱-۱۰)				
حمایت			(۱-۱۱)				

بر اساس بحث در گروه‌های کانونی، تمام داده‌های به دست آمده از مطالعه فراترکیب واحد ارزش بالا و غیرقابل حذف بودند. در اینجا به قسمتی از نتایج حاصل از بحث در گروه‌های کانونی به طور نمونه اشاره می‌شود.

وابستگی درونی: بسیاری از مشارکت‌کنندگان اعتقاد داشتند که وابستگی درونی، صمیمیت بین دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد و باعث می‌شود که به نظرات یکدیگر احترام پذارند. به عنوان نمونه در این زمینه می‌توان به سه مورد از نقل قول‌ها اشاره کرد.

یک رهبر زمانی می‌تواند به نظرات دیگران احترام پذاردد که نظرات آن‌ها را گوش دهد و از این طریق مهارت گوش دادن به عنوان یکی از مهارت‌های رهبری را تقویت کند.

رهبر باید هم مقبولیت و هم محبوبیت داشته باشد؛ زیرا محبت اطاعت را به همراه دارد و تعامل سازنده منجر به افزایش همدلی بین دانش‌آموزان می‌شود.

هنگامی که دانش‌آموزان با یکدیگر در ارتباط هستند، احساس صمیمیت و همدلی بیشتری پیدا می‌کنند و این منجر به احترام نسبت به نظرات دیگران می‌شود که به عنوان یکی از مهارت‌های رهبری تلقی می‌شود.

مسئولیت‌پذیری: محتوای مصاحبہ‌ها نشان داد در کلاس‌هایی که رویکرد یادگیری مشارکتی اجرا می‌شود دانش‌آموزان تمايل بیشتری به قبول مسئولیت دارند، بیشتر از گذشته تلاش می‌کنند کارها را بین خود تقسیم کنند، مسئولیت‌پذیری به عنوان یکی از عناصر یادگیری مشارکتی، مسئولیت‌پذیری را به عنوان یکی از مهارت‌های رهبری توسعه می‌دهد. در این زمینه اعضای گروه به اتفاق معتقد بودند:

پرهیز از سواری رایگان باعث افزایش مسئولیت‌پذیری می‌شود. حتی اگر دانش‌آموزی دچار اشتباہ شود، مسئولیتش را قبول می‌کند. در واقع پرهیز از سواری رایگان همان قبول مسئولیت می‌باشد که موجب می‌شود حقوق دیگران را رعایت کند.

یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان پاسخگویی را این‌گونه بیان می‌کرد:
در گروه‌های مشارکتی، ویژگی دیگری که بسیار اهمیت دارد این است که تمام اعضا باید در تحقق اهداف مشترک پاسخگو باشند. هر فرد باید نسبت به عملکرد خود و سایر اعضا احساس مسئولیت کند.

مهارت‌های بین فردی: اکثر شرکت‌کنندگان باور داشتند که با هوش‌یاری گروهی، دانش‌آموزان می‌توانند عملکرد خود را بهبود بخشیده و به اهداف مشترک دست یابند. یکی از مشارکت‌کنندگان در گروه کانونی می‌گفت:

هنگامی که دانش‌آموزان در ارتباط با یکدیگر قرار می‌گیرند، با تعارض‌هایی روبرو می‌شوند و برای حل مسائل و تعارض‌ها، راه حل‌های جدیدی پیش می‌گیرند. آن‌ها باید از هوش‌یاری گروهی برخوردار باشند تا توانند گروه را به خوبی مدیریت کنند.

تعامل: مشارکت‌کنندگان در پژوهش اظهار می‌کردند که اجرای این رویکرد تعامل دانش‌آموزان با یکدیگر را بهبود بخشیده است و مهارت برقراری ارتباط و همچنین مهارت حل مسئله را تقویت می‌کند. یکی از آن‌ها می‌گفت:

دانش‌آموزان در تعامل با دوستان همسن و سال خود حرف‌های آن‌ها را بهتر قبول می‌کنند و بازخورددهایی که از یکدیگر دریافت می‌کنند تأثیرگذارتر است و این تعامل‌ها و بازخوردها، به عنوان یک تمرین و پیش‌زمینه برای تمرین مهارت‌های رهبری نظیر مهارت حل مسئله است.

گوش دادن، ارتباط، مقبولیت و هوش‌یاری گروهی: مشارکت‌کنندگان بر اساس نقشی که یادگیری مشارکتی می‌تواند در پرورش مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان داشته باشد چهار مهارت گوش دادن، ارتباط، مقبولیت، و هوش‌یاری گروهی را به مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان اضافه کردند. این چهار مهارت در مطالعه فراترکیب به روشی بر جسته نشده بود. در اینجا به عنوان نمونه به چند نقل قول از مشارکت‌کنندگان در گروه کانونی اشاره می‌شود:

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

یک رهبر زمانی می‌تواند به نظرات دیگران اعتماد کند که بهدقت به آن‌ها گوش دهد و آن‌ها را ارزیابی کند. این توجه به نظرات باعث ایجاد اعتماد و همکاری در گروه می‌شود و به رهبر کمک می‌کند تا تصمیمات بهتری بگیرد.

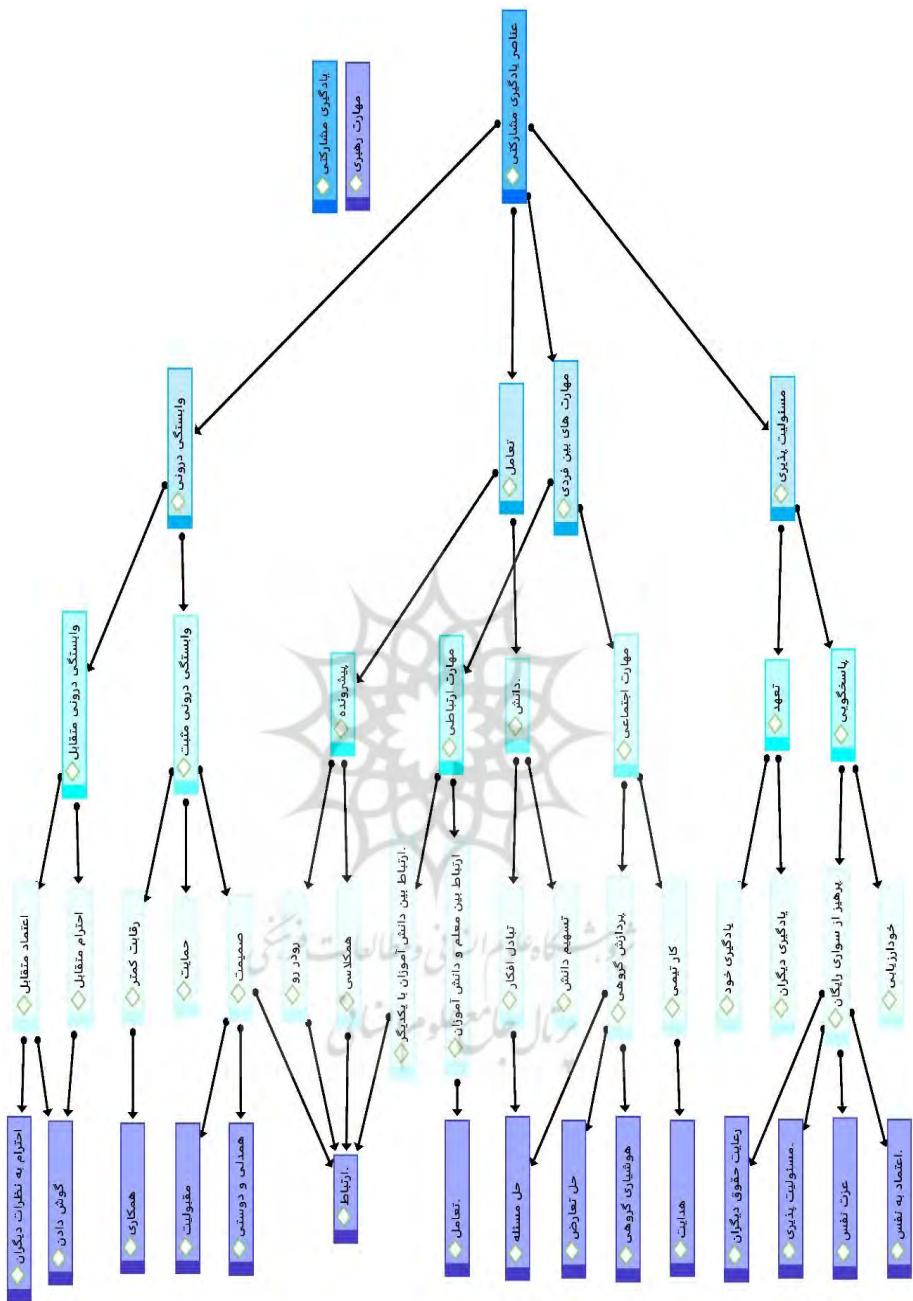
وقتی دانشآموزان با هم در گروه‌های خود صمیمی هستند، مهارت‌های ارتباطی آن‌ها تقویت می‌شود. این صمیمیت نه تنها باعث افزایش اعتماد و راحتی در بیان نظرات می‌شود، بلکه ارتباطات میان اعضای گروه را نیز بهبود می‌بخشد. این ارتباطات به‌گونه‌ای همکاری را تسهیل می‌کنند که اعضا بتوانند به‌طور مؤثرتر با یکدیگر هماهنگی کنند و به‌راحتی ایده‌ها و نظرات خود را به اشتراک بگذارند.

در این رویکرد، از طریق وابستگی درونی، صمیمیت بین دانشآموزان افزایش می‌یابد. این وابستگی باعث می‌شود که آن‌ها بیشتر به یکدیگر اعتماد کنند و بهتر با هم همکاری کنند. برای موفقیت این فرآیند، رهبر گروه باید هم مقبولیت داشته باشد، محبوبیت و مقبولیت از روابط صمیمانه و حمایت‌های عاطفی ناشی می‌شود.

دانشآموزان با همکاری و پردازش گروهی یک مسئله را شناسایی می‌کنند. سپس با بهره‌گیری از هوشیاری گروهی و تبادل نظرات و ایده‌ها، راه حل‌های ممکن را بررسی کرده و بهترین راه حل را انتخاب می‌کنند.

شكل ۱ نتایج حاصل از مطالعه فراترکیب و گروه‌های کانونی را از طریق نرمافزار تحلیل کیفی اطلس تی در قالب یک الگو از یادگیری مشارکتی نشان می‌دهد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتابل جامع علوم انسانی

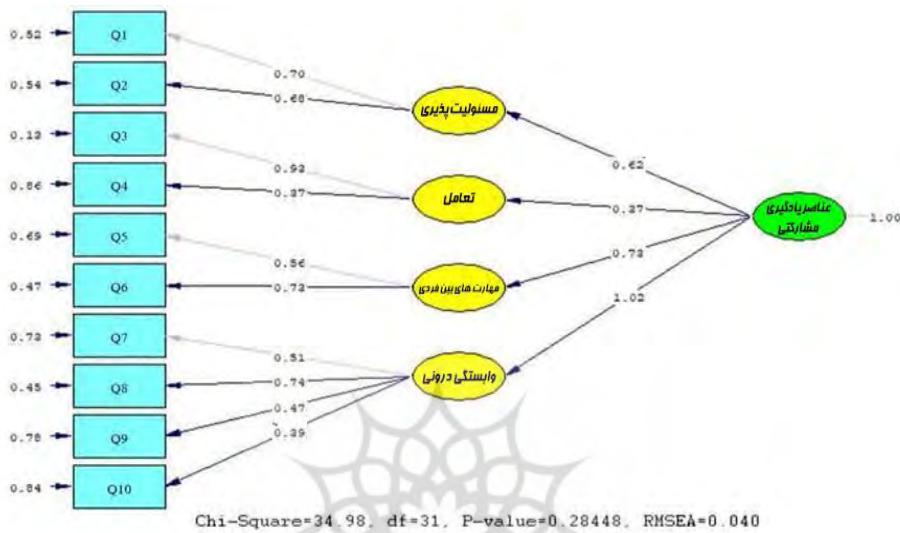

شکل ۱. الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری کودکان دبستانی

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

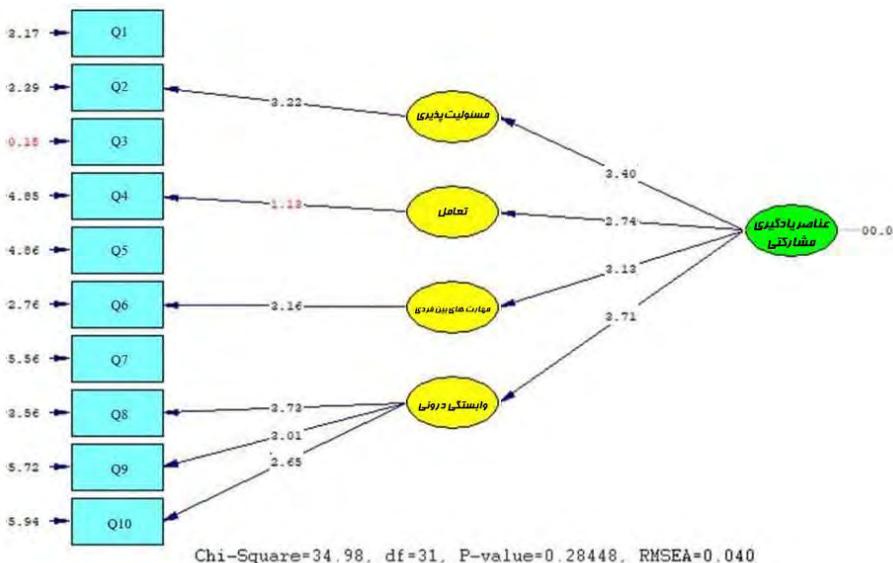
مطالعه کمی: معادلات ساختاری

به منظور بررسی و برآش الگوی به دست آمده، از مدل معادلات ساختاری استفاده شد. تحلیل عاملی تأییدی و آماره‌های t در زمینه مؤلفه‌های اصلی پژوهش در شکل (۲ و ۳) ارائه شده است.

شکل ۲. بارهای عاملی مدل اندازه‌گیری یادگیری مشارکتی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

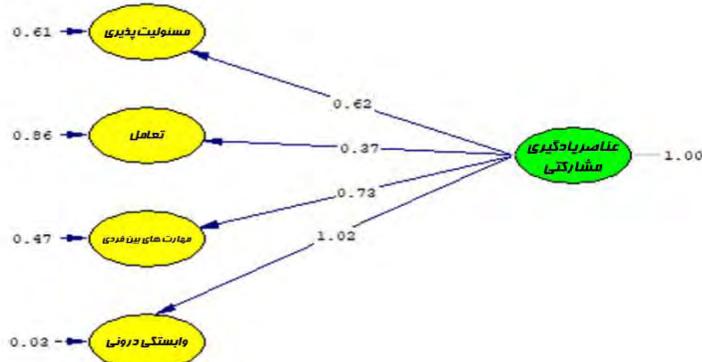
شکل ۳. آماره t حاصل از تحلیل عاملی مدل اندازه‌گیری یادگیری مشارکتی

نتایج حاصل از تحلیل عاملی تأییدی و آماره t نشان داد که به جز تعامل، سایر گزاره‌ها دارای بار عاملی معنی‌دار بوده و مؤلفه‌های ۴ گانه یادگیری مشارکتی مورد تأیید قرار گرفتند (جدول ۳).

جدول ۳. مدل ساختاری یادگیری مشارکتی و نقش آن در توسعه مهارت‌های رهبری

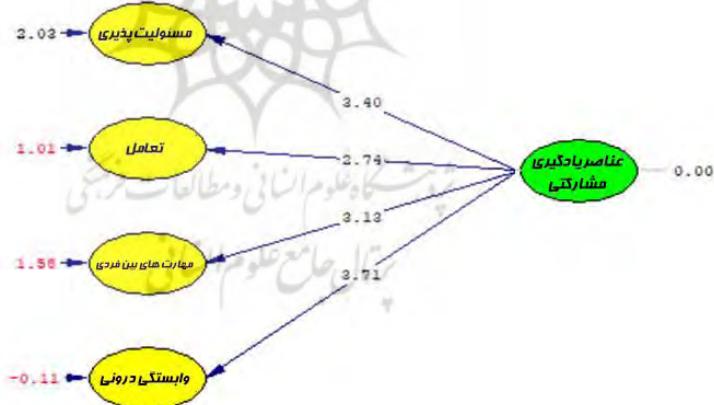
ردیف	یادگیری مشارکتی و نقش آن در توسعه مهارت‌های رهبری	بار آماره t	رد یا تأیید
۱	نقش پرهیز از سواری رایگان بر توسعه مهارت مسؤولیت‌پذیری.	۰/۷۰	تأیید
۲	نقش پرهیز از سواری رایگان بر توسعه مهارت رعایت حقوق دیگران.	۰/۶۸	۳/۲۲ تأیید
۳	نقش تعامل رودررو بر توسعه مهارت ارتباط با همسایان.	۰/۹۲	تأیید
۴	نقش ارتباط بین معلم و دانشآموزان بر تقویت تعامل با معلم.	۰/۳۷	۱/۱۲ رد
۵	نقش کار تیمی بر توسعه مهارت هدایت.	۰/۵۶	تأیید
۶	نقش پردازش گروهی بر تقویت مهارت حل تعارض.	۰/۷۳	۳/۱۶ تأیید
۷	نقش اعتماد متقابل بر توسعه مهارت احترام به نظرات دیگران.	۰/۵۱	تأیید
۸	نقش احترام متقابل بر تقویت مهارت گوش دادن.	۰/۷۴	۳/۷۳ تأیید
۹	نقش رقابت کمتر بر توسعه مهارت همکاری.	۰/۴۷	۳/۰۱ تأیید
۱۰	نقش صمیمت بر توسعه مهارت همدلی و دوستی.	۰/۳۹	۲/۶۵ تأیید

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

Chi-Square=34.98, df=31, P-value=0.28448, RMSEA=0.040

شکل ۴. مدل ساختاری و بارهای عاملی مؤلفه‌های یادگیری مشارکتی

Chi-Square=34.98, df=31, P-value=0.28448, RMSEA=0.040

شکل ۵. آماره t تحلیل عاملی مؤلفه‌های یادگیری مشارکتی

بارهای عاملی و آماره t و شاخص‌های برازش مناسب، همگی حکایت از تناسب این مدل ساختاری در ارزیابی یادگیری مشارکتی دارند.

جدول ۴. گزارش نهایی مدل ساختاری یادگیری مشارکتی و نقش آن در پرورش مهارت‌های رهبری

سازه اصلی	مؤلفه	آماره t	بار عاملی	رد یا تأیید
یادگیری مشارکتی	مسئولیت‌پذیری	۰/۶۲	۲/۴۰	تأیید
	تعامل	۰/۲۷	۲/۷۴	تأیید
	مهارت‌های بین فردی	۰/۷۳	۳/۱۳	تأیید
	وابستگی	۱	۲/۷۱	تأیید

بحث

پژوهش حاضر با هدف پرورش مهارت‌های رهبری دانشآموزان در محیط یادگیری مشارکتی انجام شد. یافته‌های حاصل از دو مطالعه کیفی نشان داد از میان پنج عنصر اساسی یادگیری مشارکتی که در نظریه همبستگی اجتماعی جانسون و جانسون (۲۰۰۹) پیشنهاد شده‌اند چهار عنصر به طور واضحی مهارت‌های رهبری را در دانشآموزان دوره ابتدایی تقویت می‌کنند. نتایج حاصل از مطالعه کمی، عنصر مسئولیت‌پذیری را با بار عاملی ۰/۶۲، آماره t ۲/۴۰، تعامل را با بار عاملی ۰/۲۷ و آماره t ۲/۷۴، عنصر مهارت‌های اجتماعی با بار عاملی ۰/۷۳٪ و آماره t ۳/۱۳ و عنصر وابستگی را با بار عاملی ۱ و آماره t ۳/۷۱ مورد تأیید قرار داد. نتایج نشان داد که شاخص‌های برازش در شرایط مناسب بوده و الگو از برازش لازم برخوردار است. براساس یافته‌های بخش کمی پیشنهاد می‌شود معلمان فهرستی از فعالیت‌های پیشنهادی برای تقویت مهارت‌های رهبری در دانشآموزان ارائه دهند. مخصوصاً مهارت‌هایی نظیر مهارت‌های بین فردی، مهارت‌های اجتماعی و مسئولیت‌پذیری که نتایج مطالعه کمی آن‌ها را برجسته کرده است.

قبل از انجام این مطالعه تصور می‌شد دانشآموزان مهارت‌های رهبری را می‌توانند در یک محیط تعاملی به مرور تمرین کنند و از همانکنون برای رهبری در سازمان‌های فردا آماده شوند. همسو با نتایج این مطالعه، یافته‌های اویاخانوا و همکاران (۲۰۲۲) و کاراگیانی و جود مونتگومری (۲۰۱۸)، نشان داد این مهارت‌ها را نمی‌توان از طریق محتوای برنامه درسی آموزش داد بلکه می‌توان آن‌ها را در مدرسه به عنوان اولین سازمان رسمی از طریق رویکردهای یاددهی - یادگیری به طور ضمنی تقویت کرد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد یادگیری مشارکتی می‌تواند نقش مهمی در توسعه مهارت‌های رهبری دانشآموزان داشته باشد. در محیط یادگیری مشارکتی به

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

دانشآموزان فرصت داده می‌شود تا از طریق تعامل و تبادل دانش، تفکر خود را تقویت کنند (لیگ^۱، ۲۰۱۶) و از طریق کاربرد دانش در موقعیت‌های واقعی زندگی مهارت‌های خود را توسعه دهند (پلنت و همکاران^۲، ۲۰۱۷). مطالعه حاضر نشان داد در چنین محیطی نوعی وابستگی درونی مقابله و مشبت در بین دانش آموزان ایجاد می‌شود که باعث افزایش صمیمیت، حمایت، رقابت کمتر، اعتماد و احترام متقابل گردیده و مهارت‌هایی نظیر گوش دادن، مقبولیت، احترام گذاشت، همکاری کردن، همدلی و ارتباط را بهبود می‌بخشد. در این شرایط دانش آموزان از طریق بیان افکار و ایده‌ها، علاوه بر اینکه محتوای درس را بهطور عمیق یاد می‌گیرند (استبانز^۳، ۲۰۱۶)، فرصت می‌یابند تا مهارت‌های موردنیاز دوره بزرگسالی را نیز تمرین نمایند. برخی از این مهارت‌ها که به عنوان مهارت‌های رهبری در مطالعه حاضر شناسایی شده‌اند یافته‌های جدیدی هستند که می‌توانند توجه پژوهشگران را در آینده به خود جلب کنند. گوش دادن و احترام گذاشت دو نمونه از این مهارت‌ها هستند که به نظر می‌رسد ارتباط نزدیکی با مسئولیت‌پذیری دارند. وابستگی درونی در بخش کمی، نسبت به مقوله‌های دیگر اهمیت کمتری داشته است. پژوهشگران در مطالعات آینده می‌توانند این موضوع را در اولویت قرار دهند.

یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد مسئولیت‌پذیری به عنوان یکی از عناصر یادگیری مشارکتی در افزایش پاسخگویی به عنوان یکی از مهارت‌های رهبری نقش دارد. یافته‌های بخش کمی با درصد بالایی به نقش مسئولیت‌پذیری بر توسعه مهارت‌های اعتماد به نفس و عزت نفس، رعایت حقوق دیگران، مسئولیت‌پذیری تأکید کرده‌اند. در این راستا مطالعات قبلی نشان می‌دهد از طریق سپردن مسئولیت به دانش آموزان می‌توان اعتماد به نفس آن‌ها را تقویت کرد (کرامتی و گیلیس، ۲۰۲۲؛ گیلیس و نیکولس، ۲۰۱۵؛ اسلاموین، ۲۰۱۵؛ جانسون و همکاران، ۲۰۱۴؛ ماریاپان و همکاران، ۲۰۲۲) و عزت نفس (گیلیس و بویل، ۲۰۰۸)، و از این طریق مهارت رهبری کردن را به عنوان یکی از مهارت‌های ضروری زندگی دانش آموزی در قرن بیست و یکم پرورش داد (لی و کیم، ۲۰۲۱). از سوی دیگر به نظر می‌رسد زمانی که معلمان فرآیند یاددهی - یادگیری را طوری مدیریت و نظارت کنند که همه اعضا گروه فرصت رهبری کردن، گزارش دادن و صحبت کردن را پیدا کنند احتمالاً بهتر می‌توانند حس تعهد و پاسخگویی را در بین دانش آموزان کلاس توزیع کنند. در هر حال بهره‌روشنی نمی‌توان گفت در فرآیند اجرای یادگیری مشارکتی چه اتفاقی می‌افتد که دانش آموزان پاسخگوی‌تر و متعهدتر می‌شوند. پاسخ این سؤال می‌تواند برای معلمان و

1. Leigh

2. Plant et al

3. Estébanez

والدین جالب باشد. شاید مطالعات آتی بتواند ابعاد گستردۀ تری از این موضوع را آشکار کند.

یافته‌های مطالعه حاضر در بخش کیفی و کمی نقش مهارت‌های بین فردی را به عنوان یکی از عناصر یادگیری مشارکتی در توسعه مهارت‌های ارتباطی برجسته کرده است. علاوه بر این با بیشترین بار عاملی مورد توجه قرار گرفته است. مهارت‌های ارتباطی همان‌طور که جانسون و جانسون (۲۰۰۸) اشاره می‌کنند بهره‌وری گروهی هستند و می‌توانند تا حد زیادی موفقیت فارغ‌التحصیلان را در بازار کار تعیین کنند. بر این اساس شاید بتوان گفت دانش آموختگانی که از مهارت‌های ارتباطی بهتری برخوردارند زودتر وارد بازار کار می‌شوند و شغل بهتری نیز به دست می‌آورند. زیرا احتمالاً در رهبری کردن گروه‌ها و تیمها در سازمان‌ها بهتر عمل می‌کنند. بنابراین با احتیاط می‌توان گفت اجرای رویکردهای فعال باددهی – یادگیری نظیر یادگیری مشارکتی می‌تواند تا حدودی موفقیت دانش آموختگان را در یافتن شغل بهتر تضمین کند مشروط به اینکه اجرای این رویکردهای تعاملی از مدارس ابتدایی آغاز شود و در دوره‌های تحصیلی بعدی ادامه یابد. درباره ابعاد اقتصادی رویکردهای باددهی – یادگیری نظیر یادگیری مشارکتی مطالعات کمتری انجام‌شده است. این موضوع بکر و جدید می‌تواند برای پژوهشگران آتی جالب باشد.

افزون بر این مهارت‌های بین فردی، مهارت حل مسئله (کانسوی، ۲۰۱۷؛ بارنز، ۲۰۲۰)، حل تعارض (جانسون و همکاران، ۲۰۱۴؛ ماریاپان و همکاران، ۲۰۲۲) و هوشیاری گروهی را تقویت کند. این مهارت رهبری یک کلیدواژه جدید است که از طریق بحث‌های گستردۀ در گروه‌های کانونی به یافته‌های مطالعه حاضر اضافه شده است. کلیدواژه هوشیاری گروهی در مطالعات مربوط به یادگیری مشارکتی کمتر مورد استفاده قرار گرفته است. شاید بتوان آن را به پنجمین عنصر یادگیری مشارکتی که پردازش گروهی است (جانسون و جانسون، ۲۰۰۹) مرتبط کرد. در مطالعه حاضر پردازش گروهی به عنوان یک زیر مقوله (و نه عنصر اصلی) آشکار شده است. در هر حال نیاز به اطلاعات بیشتری درباره هوشیاری گروهی و ارتباط آن با یادگیری مشارکتی وجود دارد. این موضوع می‌تواند برای پژوهشگران جذاب باشد. افزون بر این برجسته نبودن پردازش گروهی در مطالعه حاضر نیز موضوعی است که نیازمند مطالعه بیشتری است. شاید تکرار مطالعاتی از این دست بتواند نتایج جدید و متفاوتی را آشکار کند.

یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد تعامل به عنوان چهارمین مقوله این پژوهش، از طریق تسهیم دانش و تبادل افکار می‌تواند مهارت حل مسئله (کانسوی، ۲۰۱۷؛ بارنز، ۲۰۲۰)،

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی بهمنظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی مهارت‌های ارتباطی (کانسسوی، ۲۰۱۷) را تقویت کند. مطالعات قبلی به محیط تعاملی به عنوان فرصتی برای بیان افکار خود و تبادل اندیشه (گیلیس و بویل، ۲۰۰۸، بهمود ارتباط (گارسیا و پریوادو، ۲۰۲۳؛ تروساس و همکاران، ۲۰۲۳) اشاره کرده‌اند. یافته‌های مطالعه حاضر نیز نشان می‌دهد در راستای تقویت مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله این فرصت‌ها از طریق یادگیری مشارکتی بهتر فراهم می‌شوند. مهارت ارتباط و حل مسئله در مطالعه حاضر به این دلیل برجسته شده‌اند که چندین عنصر آن‌ها را تقویت می‌کنند. به عنوان مثال وابستگی درونی مثبت، مهارت‌های بین فردی و تعامل رو در رو می‌توانند مهارت برقراری ارتباط را به عنوان یکی از مهم‌ترین مهارت‌های رهبری تقویت کنند و مهارت‌های بین فردی و تعامل رو در رو می‌توانند در توسعه مهارت حل مسئله نقش داشته باشند.

نتیجه‌گیری

نظریه همبستگی اجتماعی جانسون و جانسون (۲۰۰۹) دارای پنج عنصر اساسی است که در مطالعه حاضر چهار عنصر برجسته شده‌اند: وابستگی درونی، مسئولیت‌پذیری، مهارت‌های بین فردی، تعامل، و عنصر پنجم که پردازش گروهی است در مطالعه حاضر به صورت یک زیر مقوله آشکارشده است. یافته‌ها نشان داد که یادگیری مشارکتی به عنوان یک رویکرد فعال یاددهی-یادگیری می‌تواند در توسعه مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان مؤثر باشد. مهارت‌هایی نظیر گوش دادن، احترام به نظرات دیگران، رعایت حقوق آن‌ها، مقبولیت و ارتباط، مسئولیت‌پذیری، تعامل و همکاری، اعتماد به نفس و عزت نفس، حل مسئله و حل تعارض، هدایت و هوشیاری گروهی. به نظر می‌رسد این مهارت‌ها ماهیتیًّا جز مهارت‌های رهبری هستند. نتایج حاکی از آن است که برخی از این مهارت‌ها از طریق چند عنصر یادگیری مشارکتی تقویت می‌شوند. به عنوان مثال می‌توان به عنصر وابستگی درونی مثبت، تعامل رو در رو و مهارت‌های بین فردی اشاره کرد. افون بر این برخی از عناصر یادگیری مشارکتی نیز نوعی مهارت رهبری در دانش‌آموزان محسوب می‌شوند که مسئولیت‌پذیری و تعامل از آن جمله‌اند. بنابراین چهار عنصر اشاره شده هر یک به نحوی در این مطالعه برجسته شده‌اند. از این‌رو با توجه به اهمیت مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی و نقش کلیدی یادگیری مشارکتی در پرورش این مهارت‌ها، آگاه کردن والدین از یافته‌های این مطالعه می‌تواند آن‌ها را ترغیب کند تا از معلمان در اجرای این رویکرد حمایت کنند. یافته‌های این مطالعه ضمن اینکه معلمان را برمی‌انگیزد تا دانش

خود را در زمینه یادگیری مشارکتی و نحوه اجرای آن در کلاس درس توسعه دهنده، تمايل آنها را نیز به اجرای این رویکرد افزایش می‌دهد. کاربرد دیگر یافته‌های این مطالعه برای سیاست‌گذاران آموزشی است. آنها می‌توانند رویکرد یادگیری مشارکتی را به عنوان بخشی از محتوای آموزش معلمان در سرفصل دوره‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مراکز تربیت‌علم بگنجانند. آنها همچنین می‌توانند به منظور توسعه حرفه‌ای مدرسان مراکز و دانشگاه‌های تربیت‌علم، از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی آنها را با رویکرد یادگیری مشارکتی آشنا کنند.

این مقاله از هیچ سازمان و ارگانی حمایت دریافت نکرده است.

محدودیت‌ها

این تحقیق نیز مانند بسیاری از تحقیقات محدودیت‌های خاص خود را داشت.

۱. در این پژوهش از معلمانی برای مصاحبه گروه‌های کانونی دعوت شده است که اعلام کرده بودند در حال اجرای یادگیری مشارکتی در کلاس درس هستند. ممکن است معلمان با تجربه‌تری وجود داشته باشد که این رویکرد را عملأ در کلاس‌های درس خود اجرا می‌کنند و ما نتوانسته‌ایم آنها را در مطالعه خود شرکت دهیم.
۲. با توجه به نوبدن مفاهیم مهارت‌های رهبری دانش‌آموزان دوره ابتدایی، گستره منابع جمع آوری اطلاعات زمینه تجربی برای این پژوهش را محدود نمود.

منابع

- Barnes, A. C. (2020). Higher education and student affairs: Applying expertise in student leadership development and the collegiate context. *New directions for student leadership*, 2020(165), 99-112. <https://doi.org/https://doi.org/10.1002/yd.20372>
- Beckers, R., Van der Voordt, T., & Dewulf, G. (2016). Why do they study there? Diary research into students' learning space choices in higher education. *Higher education research & development*, 35(1), 142-157. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/07294360.2015.1123230>
- Cansoy, R. (2017). The effectiveness of leadership skills development program for university students/universite öğrencilerine yönelik liderlik becerileri geliştirme programının etkililiği. *Journal of history culture and art research*, 6(3), 65-87. <https://doi.org/https://doi.org/10.7596/taksad.v6i3.899>
- Carr, R., Palmer, S., & Hagel, P. (2015). Active learning: The importance of developing a comprehensive measure. *Active learning in higher education*, 16(3), 173-186. <https://doi.org/10.1177/1469787415589529>
- Carlos Torrego-Seijo, J., Caballero-García, P. Á., & Lorenzo-Llamas, E. M. (2021). The effects of cooperative learning on trait emotional intelligence and academic

- achievement of Spanish primary school students. *British journal of educational psychology*, 91(3), 928-949. <https://doi.org/https://doi.org/10.1111/bjep.12400>
- Chen, W. (2019). A case study on developing students' leadership skills via team work activities. *Open journal of social sciences*, 7(10), 414-425. <https://doi.org/https://doi.org/10.4236/jss.2019.710036>
 - Chong, W. H., & Kong, C. A. (2012). Teacher collaborative learning and teacher self-efficacy: The case of lesson study. *The journal of experimental education*, 80(3), 263-283. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/00220973.2011.596854>
 - Choudhury, S., & Pattnaik, S. (2020). Emerging themes in e-learning: A review from the stakeholders' perspective. *Computers & education*, 144, 103657. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.103657>
 - Crosby, B. C. (2016). *Teaching leadership: An integrative approach*. Routledge.
 - Estébanez, R. P. (2016). An approachment to cooperative learning in higher education: comparative study of teaching methods in engineering. *EURASIA journal of mathematics, science and technology education*, 13(5), 1331-1340. <https://doi.org/https://doi.org/10.12973/eurasia.2017.00673a>
 - Fakhri Alamdari, E., & Ghani, F. (2022). Enhancing foreign language motivation through the magic of cooperative learning: Dream or reality? *Foreign language annals*, 55(1), 237-257. <https://doi.org/https://doi.org/10.1111/flan.12590>
 - Ferguson-Patrick, K. (2020). Cooperative learning in Swedish classrooms: Engagement and relationships as a focus for culturally diverse students. *Education sciences*, 10(11), 312. <https://doi.org/https://doi.org/10.3390/educsci10110312>
 - Garcia, C., & Privado, J. (2023). Predicting cooperative work satisfaction of autonomous groups using a wiki tool in higher education. *Interactive learning environments*, 31(1), 117-128. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/10494820.2020.1764590>
 - Gillies, R. M., & Boyle, M. (2008). Teachers' discourse during cooperative learning and their perceptions of this pedagogical practice. *Teaching and teacher education*, 24(5), 1333-1348. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.tate.2007.10.003>
 - Gillies, R. M., & Nichols, K. (2015). How to support primary teachers' implementation of inquiry: Teachers' reflections on teaching cooperative inquiry-based science. *Research in science education*, 45, 171-191. <https://doi.org/https://doi.org/10.1007/s11165-014-9418-x>
 - Herrmann, K. J. (2013). The impact of cooperative learning on student engagement: Results from an intervention. *Active learning in higher education*, 14(3), 175-187. <https://doi.org/10.1177/1469787413498035>
 - Hishamuddin, F., & Shukor, N. A. (2021). A review on the role of leadership in online learning environment among students. *CSEDU* (1), 511-516. <https://doi.org/https://orcid.org/0000-0002-9587-8929>
 - Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2008). Social interdependence theory and cooperative learning: The teacher's role. In *The teacher's role in implementing cooperative learning in the classroom* (pp. 9-37). Springer.
 - Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational researcher*, 38(5), 365-379. <https://doi.org/https://doi.org/10.3102/0013189X09339057>

- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2018). *Cooperative learning: The foundation for active learning*. Active learning—beyond the future, 59-71.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (2014). Cooperative learning: Improving university instruction by basing practice on validated theory. *Journal on Excellence in University Teaching*, 25(4), 1-26.
- Karagianni, D., & Jude Montgomery, A. (2018). Developing leadership skills among adolescents and young adults: a review of leadership programmes. *International journal of adolescence and Youth*, 23(1), 86-98. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/02673843.2017.1292928>
- Keramati, M. R., & Gillies, R. M. (2022). Perceptions of undergraduate students on the effect of cooperative learning on academic achievement. *Journal of applied research in higher education*, 14(1), 440-452. <https://doi.org/https://doi.org/10.1108/JARHE-07-2020-0239>
- Kimmelmann, N., & Lang, J. (2019). Linkage within teacher education: cooperative learning of teachers and student teachers. *European journal of teacher education*, 42(1), 52-64. <https://doi.org/10.1080/02619768.2018.1547376>
- Lee, W. W. S., & Yang, M. (2023). Effective collaborative learning from Chinese students' perspective: A qualitative study in a teacher-training course. *Teaching in higher education*, 28(2), 221-237. <https://doi.org/10.1080/13562517.2020.1790517>
- Leigh, J. (2016). An embodied perspective on judgments of written reflective practice for professional development in higher education. *Reflective practice*, 17(1), 72-85. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/14623943.2015.1123688>
- Li, B., & Kim, S. (2021). Developing student leadership readiness, core leadership skills to enhance student engagement through organization development intervention: action research at Zhejiang Yuexiu University of foreign languages in Zhejiang Province, The people's republic of China. *ABAC ODI Journal Vision. Action. Outcome*, 8(1), 82-103. <https://doi.org/https://doi.org/10.14456/abacodijournal.2021.6>
- López-Cuello, J., Uitdewilligen, S., & Sambeth, A. (2024). Triggers and conducive factors for reflection in university students: a focus group study. *Reflective practice*, 1-15. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/14623943.2024.2325418>
- Loes, C. N. (2022). The Effect of Collaborative Learning on Academic Motivation. *Teaching & learning inquiry*, 10. <https://doi.org/10.20343/teachlearninqu.10>
- Malan, M. (2021). The effectiveness of cooperative learning in an online learning environment through a comparison of group and individual marks. *Electronic journal of e-Learning*, 19(6), 1-13. <https://doi.org/https://doi.org/10.34190/ejel.19.6.2238>
- Mariappan, P., Khairani, M. Z., & Chanthiran, M. (2022). Design and development research (DDR) approaches in the development of koin-art cooperative learning model for student of inclusive education program. *kupas seni*, 10, 66-77. <https://doi.org/https://doi.org/10.37134/kupasseni.vol10.sp.8.2022>
- Morse, J. M. (2003). *Principles of Mixed Methods* (Vol. 189). Sage Publications, Inc., Thousand Oaks, CA.

طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری مشارکتی به منظور پرورش مهارت‌های رهبری در کودکان دبستانی

- Plant, J., Li, S.-T. T., Blankenburg, R., Bogetz, A. L., Long, M., & Butani, L. (2017). Reflective practice in the clinical setting: a multi-institutional qualitative study of pediatric faculty and residents. *Academic medicine*, 92(11S), S75-S83. <https://doi.org/https://doi.org/10.1097/ACM.0000000000001910>
- Olabiyi, O. S., & Awofala, A. O. (2019). Effect of Co-Operative Learning Strategy on Senior Secondary School Students' Achievement in Woodwork Technology. *Acta didactica napocensia*, 12(2), 171-182. <https://doi.org/10.24193/adn.12.2.13>
- Orji, T. C., & Ogbuanya, T. C. (2018). Assessing the effectiveness of problem-based and lecture-based learning environments on students' achievements in electronic works. *International journal of electrical engineering education*, 55(4), 334–353. <https://doi.org/10.1177/0020720918773983>
- Sandelowski, M., & Barroso, J. (200Y). *Handbook for synthesizing qualitative research*. Springer publishing company.
- Siewiorek, A., Saarinen, E., Lainema, T., & Lehtinen, E. (2012). Learning leadership skills in a simulated business environment. *Computers & education*, 58(1), 121-135. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.compedu.2011.08.016>
- Slavin, R. E. (2015). Cooperative learning in elementary schools. *Education 3-13*, 43(1), 5-14. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/03004279.2015.963370>
- Troussas, C., Giannakas, F., Sgouropoulou, C., & Voyatzis, I. (2023). Collaborative activities recommendation based on students' collaborative learning styles using ANN and WSM. *Interactive learning environments*, 31(1), 54-67. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/10494820.2020.1761835>
- Tyurina, V. O., Shevchuk, H. Y., Kriukova, Y. D., Lukashchuk, M. M., & Savishchenko, V. M. (2022). The impact of the project method on the development of leadership skills in students. <https://doi.org/https://doi.org/10.17162/au.v12i2.1045>
- Uaikhanova, M., Zeinulina, A., Pshembayev, M., & Anesova, A. (2022). Developing leadership skills in university students. *Cogent education*, 9(1), 2143035. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/2331186X.2022.2143035>
- Van Ryzin, M. J., & Roseth, C. J. (2021). The cascading effects of reducing student stress: CL as a means to reduce emotional problems and promote academic engagement. *The journal of early adolescence*, 41, 700–724. <https://doi.org/10.1177/0272431620950474>
- Petre, G. (2020). Developing students' leadership skills through cooperative learning: An action research case study. In *International Forum* (Vol. 23, No. 2).